

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

bir unutuş olsun

ASUMAN SUSAM

asuman susam

•

bir unutuş olsun

piya kitaplığı-13

•

**bir unutuş olsun
asuman susam**

•

1. baskı: mart 1995

•

kapak resmi: sercihan alioğlu

•

kapak tasarımı: veli kahraman

•

ofset hazırlık: pi tanıtım

•

baskı: günay matbaası/544 34 31

PİYA KİTAPLIĞI

**Büyük Parmakkapı Sk. 7/4 Beyoğlu/İstanbul
tel: (0.212) 245 28 03 tel/fax: (0.212) 249 26 53**

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

bir unutuş olsun

•

asuman susam

geçmişim (5)
su sesi bir hüznün (8)
bir anka, ağlaması ölmeye benzer (9)
küsün (11)
aşk biter (12)
sevdakarasından duraksız yolculuklar (14)
bir gün daha devrildi yangınevlerinden (16)
korgün (18)
yaşamınıza bir dağ çiçeği hüznün (20)
yarındır yalansız yolculuklar (22)
gündökümü (24)
gözlerim gölgesi aşkın (25)
yangı (27)
aşkların eskitilmiş tarihinden (29)
hüznün gölgesi (31)
aşka göçebe (33)
kuşkonmaz (34)
mayıs sürgünü (36)
deccal (38)
kirli elleriyle zaman (40)
düşbozumu (42)
dönemeç (44)

geç'mişim

I.

kilise çanları uyandırdı uykumdan çocukluğumu
göğü delen bir bulut kesilirdi o zaman tanrı
bir baba, esirgeyen ama uzak imgesi
eskitilmiş ve unutulmuş her şey düşlerimdi

hüzün ağlarıydı bir örülü tavanarasında
eşyalar küflü bir yalnızlık kokardı
çocuk gözlerim kaybederken yolunu
her yol çıkmaz sokak paniği
çözülüp kördüğüm olma tutkusuydu

muhacirdik ya, öyle derdi babaannem
hep konuktuk, yüksek tavanlı rum evlerinde
korkardım: yalnızlıktı kilise çanları ve ezan sesleri
karışırdı çocukluğumun arnavut kaldırım sokakları

sevgisizliğe düştüğüm bir küskünlükken gözlerim
anlamalıydım şizoid bir sayıklama olacağını hayatın
kırık dökük oyuncakların dilimize çevrilemezdi şarkısı

fotoğraftaki o kadın kimsem değildi oysa
yolculuk diyordu, hep denize; boğulmaya
mavi bir kan selinde
çocuktum: bilemezdim
sürgünlüğümün başladığını o rum evinde

akşamsefalarının açmasını bekliyordum her akşam
sokakta kalmanın kırkayaklara teslim olmak olduğunu
öğrendim; teslim oldum

II.

olduğum yerdeyim işte, korkumdayım
korku iyileştiricidir kaçmazsan
hep geç ve yalnız kalınmışken
nehir ağızları kapanmışken
düş deltası aşınmışken
olduğum yerdeyim işte, korkumdayım

kırılıyor çocuk gözlerim, çığlık diyorum
içimdeki som aynadan bakıyorum
bir falcının dilinde, göçebeymiş yazgım
iyileşmiyor yüreğimin kangreni
kaçmak; yolculuk diyorum

olduğum yerdeyim işte, korkumdayım
yalnızca dağları gösteriyor haritam
fenayım çekip gidememekten
uçurumlara bırakamamaktan gövdemi

ordayım işte, durmadan orada
çocukluğumun o rum evi
bir unutuş olsun istiyorum
göçebeliğim suda bitsin
ofelyası olayım sevgilimin

su sesi bir hüznü

bir derviş hüznü sonbahar, sürüklüyor yaprakları
albümlerde sararmış bozukdüzen fotoğraflar
her gülüş çamur sıçratıyor gökyüzüme
göçebe yüreğim eğlenirken göçer sevdalarla
dayanamıyorum her lodosta çekip gitmene
ölüp türkülere ihanet ediyor durmadan aşıklar
ötekent heveslisi sözüme yaslı kuşlar kulak veriyor

söylemez gerçeğini gömer su kuytularına nergis
kimseler görünmez, yollarım bir yoksul nefes
köhnemiş evlerin yalnızlık sancısı bu ayrılık
kollarında bir yorgunluk demeti ellerim
sularım donar, dünyayı görmez olur gözlerim
haykırır yaşamım, şiirim yaşama özne
çekip giden her sevgili yıkılan bir tarih
devrilen bir çağı saklayamam yüzünden
ince kanar, farkedilmez akan ırmak
günbatımı renkleri çiçek verir yüreğimde

bir anka, ağlaması ölmeye benzer

menekşelerle örtmüşler
suların donduğu yerde ölümü
bakışlarından çarmıha gerili o kıyıda
küf kokularında kentin silüeti

güncesini dağıtan saçlarıyla yazıyor ayrılığın
aşktan da yenik ölmeye kadar günlerden
ara sokak afişlerinde kirletiliyor dünyası
kilometresiz yürüyor yolları aşkeviden

üstünden atamaz çılgılığını
kaçıncı gitmekteki o direnç
sesine kilitlenmiş ümit, savurur küllerini
terkedilmiş evler, ıssızlık bu yanginyeri

sen sus ki güller kanatsın sesin.
bezirganlar kemirdikçe kokarca
çöl ortasında leş yiyen bedevi
kaynadıkça cadı kazanı machbeth
kirleniyorum durmadan umutsuza
soya çekimi saray ötesi hallerin
kanla boyuyorum gülleri siyaha

tarih yanılığa düştü, gözlerim uçurumlara
silahsızım, yüreğimden bu kör vurulmaya
huma çırpıntısı, üstüme kuma getirdiğin günler
bir kılıcın keskin yerindeyim, yüzündeyim

eskiyen yollardır, aşıklar eskittiğin
sağanaklardan geçip umuda çıraklık eder
gezinir dört bucağında kalbinin
geceyi gözleyen gölgen

bir anka, ağlaması ölmeye benzer

küskün

bir yüreğin varoşlarına tırmandım dün gece
huysuzdu gecenin yıldızları, örtemedim üstüme
teneke damlara düşen her damlada cız ettim
paslı sular içirttim, çölden başka yer bilmeze
köpekler havlarken üstüme, ürkmedim ve üşümedim

çiçeğimi solmuş bir açelyadan seçtim
aşk, hüzündür
sesimi küstürdüm zamana, yaralarım işlemez
günahlarımı küfre döndürdüm
inkarıyım yaşamın öbür yüzünün

sütseven bir çocuğun hevesini taşıdım dudaklarına
uyusa da büyüyemez, büyürse de uyanmasız uykular
bir bir devrilen günler tarihe konan anbargo
sular gözlerimin kıyısına vurur en umutsuzda
gittikçe çığlığımda boğulmaya susarım

kuyulara attığım, tenlerine yazılmış muska
mersiyeler düzdüm intiharına karanlıklar
dar mekanlara sığdırılmış geniş zamanlı hikayeler
asıq suratlarda kekremsi gülümser
umudu yolculuklara hapsettim

aşk biter

tutkuyla alışkı arası bir sarkaç yürek
giderken hüznü can yoldaşı
ceylan ürkmesine benzer
bulut kokar, yorgun düşer uçmaktan
yarası alevlenmiş fırtına kuşu gövdeler

kurak iklimlere düşen yağmur damlasının
bir blues yırtığı gecede sesi
gözlerde buluşması nevrotik bir isyanın
üşüten bir yalnızlık, aşkların eskitilmesi

kanayan yerlerinde zehir açan çiçeklerle
uzak kentlerin görüntüsüyle susar yüzler
gidebilir belki insan ardına bakmadan
gözlerindeki acıtan umarsızlıkla
bir akşamın kıyısına sessiz
dudaklar şarkı söylemeden gözler zühresiz
aşk boğazlanan bir kuğunun boynuyla taşır ihaneti

gün ışıksız zamanların öfkesidir
gecelerin yarım kalmış düşleri
yarım bırakılmış aşklar
kısa ömürlü çiçekler gibi
gecikmişliğin telaşı sarar ürkek güvercin gözleri
özgürlüğü bilmez sevişirken
ateşböceklerinden güneş toplamak
kor karanlıkta yaşamak
yakar elleri

sevdakarasından duraksız yolculuklar

kısık bir ney sesinde ürkekliğini gezdiren yolcu
yalnızlık alıp başını gidince sen bırakma ellerimi
kuyulara sesim düştü, kırıldı hep yüzlerim
duygularım çarptı alnaçlarına, üşüdü kimsesizliğim
nefti bir kadife hoyratlığı bakışın, kendine ihtilal
ağladığına ağlıyorum, gözyaşım çatlatıyor toprağı

ölüm çekimli bir yol, tutkuyla atbaşı gidilen
hüznümü dindirmez çoğaltır, bir gülün açarken kanaması
tekrarlanan aşkların uzağına koydum aşkımı, yarım kalan
döndükçe genişleyen dünya kıraçlığın sarışını
sen, içimin çağlayanı, akıp duran denizsizim
acıtan kırmızı akıyor, yanlışa düştüğümüz kavşaktan

kehanetini okuyorum, süzülürken gölgen ellerimden
kokun eskitemediğim leylak dökümü,
özlediğim mora çalıyor
isalı bir izle suretim çizilmiş kanatan mürekkepten
korkulara eşik atlatıp sana geliyorum ses olmaya
uçurum kenarı gelinciklerini ağlar bıraktım ardımda
seni unutmamaya yatacağım düşsüz uykulara yarın

bir karabasan karası çalmak isterlerken yüzüme
yüreklerinden gözlerine kör olmuşlardı
sabah kadar beyaz
istenmeyen ayrılıklar dolaşırken diline, sesinde zülfüyar
aramızda zülfükar, kan akar, acıyı keser kökünden
tenin tene sürmesi, kor rüzgarında alevlenir sevi

bir gün daha devrildi yangınevlerinden

güz solgunu bir gün eskisi beni çağırır
sesine gizlediğin beyaz baharlara bıraktığın
gölgesine demir atar söyleyemediğin sözlerin
aykırı bir yol
dönemediğin her kavşakta tutar elinden

yüreğinin sürgünü kaybolur bakışlarında
sığınağı boşluk olabilir yanlış adrestekinin
fast food tatsızlığı bu yüzyıl aşklarından
bütün soytarılar dolunaya asar kendini

genişleyen halkası suya atılan acıların
gökyüzü alabarasıdır göç eden kuş çığlıkları
sorulara bir ünlemim çoktandır
yanıtlar boynuma asılı soru işareti

sen ey, leylak döküğü leyli gece
doğru zamanlara bir tansığım
bekliyorum bir sevda bükünde
gül kanatan kanatları aşkın
döner durur başım

sırlarını yankılat, sessizliğin gürültüsü
üstüme yürüyen bir erguvan an
sularda iz bu gülümseyiş

bir tufan ortasında yolsuz kalmış gül bitiği
bir gün daha devrildi yangınevlerinden
akşam vaktidir gözlerim, zamanım kahverengi

korgün

saçlarına leylak gülücükler tak
kirpiklerini döken ağaçlar
beklenmedik bir sonbahar yıkımındalar
uyanmaya
en çok uçmaya korkan bir gecekuşu
kendi ninnisini söyler zamana
bir kalp ki camdan su gibi saydam
varsın kırılsın
kan tutmuyor artık onu
içi kan revan
iharetleri taşıyamaz bir kuğu
boyunu ipince
kutsal bildiği yollar çıkmaza düştükçe
aşk masallarında bir derviş şeyhini arıyor

kendini eskittiğın küflü odaları yak
hükmü yok, ayrılıkta söylenen şarkıların
yüreğine oylar işle örümcek ağlarından
dağlara bahar yağmurlar gibi yağıyor
denizlerin sabah gülüşü gözler
su akışı bir ezgiyle sokaklarını gezer
unutulmuş bir kavganın içine yuvarlanırken
bitik bir aşkı saklayamaz yüzünden
yordamsız bir acemi, yaşama kaçak

nehirlerde gölgeni seyretmekten vazgeç
ellerinde gökyüzünün kokusu
kendine güneşsin sen
çiçekler yüzünü güneşe döner
ışığa koşar pervaneler

yaşamımıza bir dağ çiçeği hüzün

yalnızlığın tomurcukları, hepinizi sevdim
güneşe döndüm yüzümü, ateşe yürüdüm
sahi, ben sizi ilk nerde gördüm de sevdim
sual olunmaz mı böyle hallerin gidişatı
kimliğimi soranlara rehin verdim

uzun gecelerine gözlerimin düş ekтім
ağan yıldız şimdi onların yürekleri
yolculukları şarkılarımda söyledim
saymadım bu kaçınıcı terkedişin beni
yürekevine musallat bir katarakt
terkediliş vakitlerine çoğaldı sevgim

dondu mağma, gözlerim yakut, yüreğim lal
dünyayı sardı yenilginin kıvıl kızıl ateşi
düşlerimi toprağa gömdüm
dağa yasladım sırtımı, tutup nefesimi
ne fark eder şimdi sen de terk etsen
yoruldum, çürüdü siyaha doğru güllerim

deniz diplerinde soluksuz kalan karabatak
öğrendim kanatlarımda dünyayı taşımayı
her çırpınıştta bir yüz çizdim gecenize gizliden
hoyratlığınızdand utanđım, sevişme vakitlerindeki
insanın hamuru, mayan bozuldu
aslıma dönmeyi hiç istemedim
çamurun simyasına yenildim

döndüm karanlığına bahargörmemiş insanların
yine de yalnızlığın tomurcukları hepinizi sevdim
okyanus diplerinde patlayan yanardağ
gidişin dönüş sancısını içinde taşır
yaşama bir dağ çiçeğı hüznün olmaya geldim

yarındır yalansız yolculuklar

gölgesi vurmuş tomurcuğa, merhabadaki ürkekliğin
kördalaşı ortasında kendini saklaman boşuna
rind yürüyüşlü bir yolculuk,
sonsuzluk noktasından nereye
sevgilinin su elleri dokunsun ister yaraların
kül gecede yalnızlık ağıdı bir ay ışığı yolunu bekler

saltanatı son bulur umut gecikmelerinin
seferler ister koyuna sığındığın deniz
pupa yelken süzülür, rüzgara dönük yüzü
kilitlenir dilleri acılar geçmez imbiğinden
yağmur gözünde bulutlar, bir aşk medceziri

sesimi ebadillere satsam da bir şey gelmez ellerinden
sudöküğü yollar çizildikçe uzar haritam
en saydamım aşkımın sıratında
suratı ölüme dönük, yaşamın en ortasında
yırtar akşamını, dalar içeri bir akşamsefası

yolculuklara ve geceye saklar kendini
esir düşmüş, teslim olmamış uçurum çiçeği
saçlarında buğusu tüter yüz yıl aşkın
tüm kapıların kimsesizliğe dönük bir yüzleri
gündüzün çıraklığını yapar yalanlara
iyidir karanlık olması gecelerin
durgun suya düşen nilüfer yağmurları
geceyi aydınlatır dudaklarının dönemeci
hüzün döküğü ağaçlar ağlıyor
bulamıyorum bir tek yaprak gölgesi

gidenlerin ardından değil, yalnızca senin
nergislerin izi kaldı, söz aralarına gizlediğin
ertelenmez gelişinde akşamın hüzün renkleri
toprağa yatırdım yarını, iniyor içimin kepenkleri.

gündökümü

hüzün zamanları kan ter başlanan yolculuklar
gözyaşı tutulmasında damlalar ağladığından
intiharına cinayetler çoğaltırken yitikler
gökyüzünde su olmaya yalnızlık saydam

masal çağına bir anka olmalı aşk, zümridi
kaybettiklerimizin sahibi kırık kalp tacirleri
müjdecî kuşları çok oldu gideli yürekevimizin
kıta aşırı deniz diplerine gömüldü dost gülüşleri

kirpiğin uzununa astım sırdaş günlerimi
baharın acıtan elleri gözlerime doldu ekim
buruk bakışlarımda dolaşıyor ezgisi eskinin
yasadışı bir mevsimdeyim beşinci dedikleri

bir sarılmalık sevgilere bağlanır kolayından
kimliksiz dolanır gözleri yok, heykel kızlar
aşk gittikçe uzaklaşır kafın da ötesine
sesleri duyulmaz, geceye yolcu çıkartır alacakaranlık

defter aralarında kurutulmuş çiçeklerle konuş
anısı olmayan hiç yaşamamış sayılır
bir cenin duyarlıdır dostluklar gecikmelerde ölür
yüreğin tutuşur bir gün yalnızlık geldiğinde ansızın

gözlerim gölgesi aşkın

bir gölgeden geçerim
akrebin yelkovana yenik düştüğü zamanlar
sarı sağanak mimozalar
hiç konuşmam
bir ayna kırılır içimde
bir kent düşer kan revan
çiçekdürbünüm kırık
bahar gelmiş
gözlerim
paramparçayım
yalan hançerleri hep geceleyin
ve hep arkadan saplanıyor gövdemize

karanlık vadisinde yüzünün
eksildikçe korunmasızım
sesim kimseyle elimsende oynamıyor artık
bin kollu bir ejder
kederimle yollarında kaybolurum

umutlarımı suya gömerim
ebabil kanatlarıyla dünyayı dolaşır aşk
hüzün dolu odalarım
duvarlarına ayna gezdirdiğim günler,
çabuk geldi
numarası yanlış okunan otobüsler
usulca yanımızdan hayat geçti
barikatlar
yüreksiz yüreklerimiz
yıldızlar soğuk
solar yüzüm
nefessizim
umut...
ama
unut

yangı

yangınlardan kaçman zayıf bir ihtimal
kendi ateşinde kavrulur semender
karayel savurur küllerini
ufuk çizgisinde gözler düşlerle kesişir
en hüznölüsü hüznüyet tarihinin
uzak gözlerin kesiştiği yer

ağladıklarında dünya ayaklar altında
savruk gülüşleri duvarresmi
yüreklere mülteci aşklar bırakıp
şiiirlerini içerler ve çekip giderler
en başedilmez duyarlıkları ayaklandırır
dönüşsüz yollar, uçurum dergahları

güldalgınlığı solgun bahardırılar
dudaklardan dökülen hevesli yürek
sevişmek kavruk bir iz tenlere
kuşkanadı dokunuşların serserisidirler
dünyanın en uzun nehrine bırakılan
bir kor, gerçeğini arar

çırılçıplak bir karanlığa yuvarlanırlarken
farkında değil dünya
bu serencam bir gün bitecek
yalnız gülüşleri kalacak bulutlanan gökyüzlerde
en uzun susuşlarda, yokbirdenizde, sözcükler
aşk sığmıyor düşle gerçek arasında bir yere

yolyorgunu sevdalarla, yanlışıyla uzuyor akşam
katran basıyor yaralara
ölümüne yaşarken içilen zaman
düştutsakları intihara yol alıyor
suyun en derin sesindeki gökyüzü
geri dön gerçeğine!

aşkların eskitilmiş tarihinden

yatsam çıplaklığınla yanına
çeliğın ateşe dokunduğı an
sudaki nilüfer
içime girsen, benim olsun
sonra seni giyinsem
uçurumdaki uyku
hayaletlerin camgözlerinden
korumayı bilmedi ellerin beni
kuytadaki korku
kederimle boşalıp doruklarından düşüyorum
düşüyorum
düşüyor
düş...

düşlerim umutların çıkamadığı bir yangın merdiven
karabüyü şenliklerinin kurbanı
gittikçe sonsuza büyüyor
büyüyor
büyü...

boğazıma eski aşkların suçluluğu batıyor
sözümdeki cam kırıkları
sığ denizlerin utangaç balıklarından öğrenmiş yüzmeyi
rüzgardaki susku
uyusam, boğulsam, uzansam yanına bir cenin
ateşteki yalnız
uzayan ağzınla öpsen en ulaşılmaz yerlerimi
gökkuşağına siyahı bulaştıran büyücünün ellerinde
kaybolan yüzümden beni öpsen
öpsen
öp...

yüreğim olsan, ağzımdan taşsan sonra

hüznün gölgesi

çelik çomak oynar çocuklar bakışlarımda
öyle hınzır ve hazır
yanısıra yeni hüznler
akşamüstü erguvanları boy atar

balkıyan bir ses olur kirpiklerimin tuzu
uzak denizleri özler aşk
kapım kimsesiz , sokaklarım dilsiz
ayrılık dönüş yollarının tutsağı
kırılgan bir yasemin kokusu

uzayan saçlarımı tırmanır acılar -
kardelenim bir başka zamana erteler kendini
bir başka bahara
doğmaya ölür sevdam

bir korsan; tek göz, takma bacak
korkum yağma ve istila
nereye gitsem bu benim
zenci bir şarkı gibi sancılanır içim
hiçbir kalıba dökülemez yüreğim
yaralarım kabuk bağlar da
kentlerin yangınlarından kurtulur mu bir gün

suların beni de alsın mavi
derin düşlerin uykusuna yatayım
sabah gibi özlediğim sevgili
öp de, öleyim !

aşka göçebe

elmanın yasaklandığı o kentten geliyorsun
zehir zemberek bir tat bıraksın sevişmen
kızgın aşk mazgallarında yürürken
sesin bedenimde bin yılan dolanması
kendini dağlıyor, bilerek ve isteyerek
ölümü bilee gülümsetiyor bu çocuk, unutuyorsun

uzak duruşunla öyle yakinken gökyüzüm olmaya
aşka yeni anlamlar yükleyerek uçuruyorsun yüreğimi
yine de kanıyoruz hep bir şeyler eksik
gözlerimiz kapalı, aynalardan korkuyoruz
bundan teninin tenimde parçalanması
bir sevgilinin yüzündeki öpüş kadar
acıyor seni ihanetim
kimsesiz, bir deniz feneri oysa yüreğim
boynu aşka uzayan bir kırılan

aslında aynı yalnızlığın hikayecisi bütün şairler
yenilginin akıttığı ırmakla anlatır dünyanın tarihini

o an papatyalar düşer aklıma
giderim...

kuşkonmaz

hep bir kuş mu beklediniz size aşk getirecek
ama uzatsa biri gagasını korkar küserdiniz

gezegenler dolaşan bir martı mıydı ruhum
ara sokak esrimeleri gibi hayret verici
düştteki gerçek bu benim sevmelerim
gerçeği düş yaparken içimdeki şeytan
ben “faust”um diyen bir sevgiliye
nasıl anlatılabilir “ şeytan benim “

sorularınızla bakabilseydiniz zamanın aynasına
incinirdiniz belki, dökülürdü çiçekleriniz
kış ortasında bir bahar dalı
kaçmazdınız bu kadar çok ama
gemilerinizi ateşe verebilirdiniz
denizlere dağ olurdunuz
mesela afrika

baktıkça aynanıza ruhum size yabancı
siz hep bir kuşu mu beklerdiniz
kuşkonmaz derlerdi adınıza
bedeniniz çiçeklerden bir nergiz
yalan an'larınızla girdiniz hayatıma
devamsızlıktan kalanların yoklama telaşıyla
yüzümde haritası kayıp adreslerinizin
görebilirseniz bakın, o ıfık üçüncü gözüm

ben bir düşü aldım da koynuma
onunla seviştim geceler boyu

aşk ı içimle sardım ve düştüm yollara
bir kördüğüm, bir yanlıf hatta yalnızım
yine de kuşlar konuyor dallarıma
inatla...

mayıs sürgünü

yürüyorum yüzüm dağlara çarpıyor
dağların ardı uçurum
kabardı mı yürek mayası
bekletmeye gelmez, yağrulmalı sevda
demir tavında dövülmezse örseleniyor
yetmez mi gülleri boğduğumuz mor akşamlara

bedenimi hiçbir acı kanatamaz artık
şahmaran elinden içtim nisan suyunu
karanlıklar çoğaltıyor ayak seslerin
beni terk ettikçe büyüyor yaran

daha sıkı tutmalısın ellerimi
mevziler düştükçe birer birer
tutuşmalı ellerimiz, gözlerimiz
yüreklere onların mangaldaki kül nasılsa
kızgın lal dökülsün dudaklarından güler gibi

haydi, gidin artık düş eskisi bu kentten
yolculuklar sarar ihanetlerin açtığı yaraları
acıdan öldükçe acıyla dirilir yolcular
uzadıkça ağrıtan bir yerleri
gidildikçe ağrısı artan
bir tefekkür sağnağıdır yollar

kuşatılmış yaşamlarımız
gündönümleri uçurum ağzında
yenilgi sızıyor gündüzüme
neye yarar yolcusuz yollar
kansız darbelerin büyüttüğü çocuk
yaşadım saymıyor kanaya kanaya

çınarlar yeşermiyor artık
ölülerimiz kadar sessiz
dehlizlerde sakladığım sesim
yeraltınehrim
sustuklarıma sayılsın bu sıtma görmemiş çığ
yolculuklar doğuracak bu çığlık
geceye kılavuz
yanıyor pervane
bırakıyor sorularını geceye

gündüzü geceye katıp çıktık yola
gülü dikeniyile sevdi çünkü bülbül
aşka hem ateşim hem yanıyorum ateşlerde
çığlığım düştüğü yere kor
yorgun serüvenlerin çıkmaz sokağı
uyur da uyanmaz dünyayı dolaşan gölgen
pusuya düşer de yürekgözün aymaz
deccal'ın oğludur yolları bekleyen

bütün sırları dökülür aynaların
maskeler erir, suratsız kalır gölgeler
söz en büyük simya, yolları kesiştiren
tarih dondurulmuştur en karanlık çağında
her gün yeniden yazılsın ister

kirli elleriyle zaman

dağlarla barıştım yanına geldim
gücünü sınıdım ve sığındım koyaklarına
gördüm, yaralıydı cerenlerin
bakışları hüznü kehribarlaştıran aslan
uçmayı unutmuş bir anka
yaralıydı..
yazılan tarihimizden çok önce
yankımıyordu buralarda uçurumlar
sonsuz bir iççekiş sularda ölüm
çiçeksiz gülüşleriyle göründü melekler gözümüze

zakkum denizlerin ötesinde
yılan cinayetlerinden sanık meduza
bir savaşı bekletiyor kendini doruklar
senin kadar yaralıyım yurdum
bu hüzne dayanılmaz, yürekler çatlar
tarihi neden küstürdü gözlerin
sandım ki kan akıttıkça diner öfkesi
sularım kurudu, çakıllarım yosunsuz
doğarsa bağışlamayacak çocuğum beni

dağlarla barıştım ve yanına geldim
kurtaramadım kendimi yalnızlıktan
dünyaya yorgun bir gülüşüm, kanadı kırık
aşk uçurum kenarında yürütür beni
ihanete sabitlenmiş bir çağ
ihanet, gülün dikensiz olması aslında
firari yıldızlar uyandırır uykumdan bazen
vazgeçemediğim bir dünyanın artıklarıyla
kirli elleriyle okşuyor yüzümü zaman

düşbozumu

denizim ol, çağır yanına
kurtar bu kent kavgalarından beni
hüzünlerden bumburuşuk yürek
çığlıklarım kime duyuracak kendini
kimse bilmeyecek, durmadan kanıyorum
üşüyen düşlerimi kasımpatlarıyla örtüyorum

zaman izini bırakarak geçiyor üstümüzden
yoksulluğumuzun sokaklarında
yüzsüzlük ırzına geçiyor utancın
gündüzü kör etmişler
karanlığım şimdiki zamandır

yalandan bir samanyolu
yaşamı aşındırır sevgililer
dikenini içine batıran bir gülüm artık
geçici bir özlem, yeşil bir kuytu içimde ölüm

hep uzakların peşinde
efsunlu bir aşkla taşınabilir dünya
yorulurum, sen de yoksun üstelik
yaşam geç bir yaza saklıyor herşeyi
oyun bitince oyuncular çırılçıplak
kösnül bir dili konuşuruz kıldan bir köprüde
shakeaspeare'den bu yana en kanlı final
perdeyi celladım, sevgilim indirmeli

dönemeç

dönemeçler uçurum ağzı
dönmesin diye yolcular
ya da hiçbir yere gidilmesin
bir suret görmesin
utancından çatlıyor aynalar
her gün biryerlerde öldürülürken birileri
zaman aşınmıyor, aşındırıyor yürekleri
tarih susuyor zaman sorgulandıkça
lanetlenmişlerin işkencesi
sorgu
sor
sor' ma zamanıdır
şimdi alkol esrimelerine esir

dönme, yolların uzasın
dön, dersin boynum denize uzasın
hayata hazırlıksız yakalanan ölülerimiz
yüzüne gül iliştmek isterdi ülkemin
gül
yalnız ve yanlışıım
araf...
cehenneminde kavrulacağıımı bileyim
cennetine bırakayım ya da kendimi
hiçbir yer kabul etmiyor
beyazım çürüdü, kirlettiniz beni
zulamda hep o şiir: yürek ezgisi
çalarsanız ölürüm
susarım
iklimsiz bir dünya düşünün

gönölsüzlerin adam öldürmesi
ne büyük işkencedir ölene
celladını sevmesi bir ölünün
çıldırma anıdır cellat için
sayrılık ayrılıkla uyaklı
dilimde 'celladıma gülümserken'
kalabalık redif olur cenaze törenlerine
yörük yüreğini bir kardelene taşıyan dostuma üzülrüm

ah, ölüm bizden uzaksa onu nasıl süsleriz
ne öyküler kurarız kassandra çaresizliği
yüksek sesle konuşun
bakabilirsenez bakın aynalara
sözlerim en çok bir jilet yarası olabilir bedeninizde
çağ bezirganlara satarken kendini
sakladığınız duyguların orospusu bir azizeyim

savulun ey, sav sözleriyle
yalnız yorgunluk ekleyenler günlerimize
savaş tanrısının savcısıyım
kimi zaman haklıdır
zafersiz ve taçsız kutsanırsa savaş
sular serpilsin diye tarihin yüreğine
çatlamasın diye aynası
utancın yok olsun diye adı
gül kokulu kan damlalarıyla
kutsanmaya hazır mısın ülkem

*Bir unutuş olsun
Göçebeliğim suda bitsin
Ofelyası olayım sevgilimin*